

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mladé Boleslavi rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Petrou Šulcovou jako samosoudkyní ve věci žalobce RESORT PARADISE a.s., se sídlem Na Golfu 1003, 294 71 Benátky nad Jizerou, IČ: 26197944, právně zastoupeného JUDr. Martou Ustrnulovou, advokátkou se sídlem Husitská 63, 130 00 Praha proti žalovanému občanské sdružení RESORT PARADISE, se sídlem Zámek 49, 294 71 Benátky nad Jizerou, IČ: 70852227 právně zastoupenému Mgr. Miroslavem Neradem, advokátem se sídlem Slezská 3, 120 00 Praha 2 v řízení o zaplacení částky 536.000,00 Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

I. Návrh, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci částku 536.000 Kč s příslušenstvím, se z a m í t á.

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku 69.595,60 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Miroslava Nerada, advokáta se sídlem Praha 2, Slezská 3

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem domáhá se žalobce zaplacení částky 536.000,- Kč s odůvodněním, že jako vlastník golfového areálu v Benátkách n.Jizerou uzavřel jako poskytovatel se žalovaným jako uživatelem, Smlouvu o poskytování služeb - provozu golfového areálu a to dne 28.12.2003. Počátkem roku 2008 se žalobce dozvěděl, že žalovaný bez jeho vědomí uzavřel dne 14.12.2004 smlouvu o vzájemné spolupráci s občanským sdružením Club Ducha Sportovního, a touto smlouvou se zavázal umožnit členům tohoto klubu požívat stejných výhod, jako mají členové žalovaného. Touto smlouvou si žalovaný a Club Ducha Sportovního (dále jen CDS) dojednali výši poplatků, která měla činit 8.000,- Kč za člena, a to za jednu čtvrtinu členů CDS registrovaných v databázi České golfové federace. Takto inkasoval žalovaný v letech 2006 až 2008 celkovou částku 486.000,- Kč, která byla poukázána na účet žalovaného č. 343664028/0400. Tuto částku si pak žalovaný ponechal pro sebe a žalobci za užívání golfového areálu členy CDS nehradil ničeho. Mimoto uzavřel žalovaný další smlouvu o vzájemné spolupráci s občanským sdružením GC Stredainak o.s., a tento klub se zavázal hradit žalovanému hráčské poplatky ve výši 8.000,- Kč za člena ročně. Tato smlouva byla uzavřena na dobu určitou do 31.12.2009, za rok 2008 inkasoval žalovaný částku 50.000,- Kč na svůj účet, tuto částku si ponechal pro sebe a za užívání golfového areálu členy klubu GC Stredainak o.s. nehradil ničeho. Tyto částky v celkové výši 536.000,- Kč proto považuje žalobce za bezdůvodné obohacení, které je povinen žalovaný vydat.

Žalovaný v písemném vyjádření nárok žalobce neuznal a především namítl promlčení tohoto nároku. Ke vzniku bezdůvodného obohacení měl dojít v letech 2006,2007,2008, s ohledem na podání žaloby dne 22.12.2009 jsou všechny nároky předcházející tomuto dni promlčeny. Žalovaný pak v tomto vyjádření rozebral jednotlivé údaje uvedené žalobcem, především zdůraznil, že podaná žaloba je výsledkem osobních antipatií vůči Ing. Romanu Krejčíkovi, který byl dlouhá léta generálním ředitelem a předsedou

představenstva akciové společnosti Resort Paradise a.s. (žalobce), proti kterému bylo podáno i trestní oznámení. Další podstatnou námitkou pak bylo tvrzení žalovaného, že žalobce finanční prostředky za užívání areálu obdržel, popsal, jakým způsobem bylo fakturováno a placeno, žalovaný měl právo uzavírat další smlouvy s dalšími kluby. Především pak popřel, že by žalobce o těchto uzavřených smlouvách nevěděl.

V rámci přípravného řízení žalobce na návrhu setrval, potvrdil, že žalovaný určité částky uhradil, jednalo se však o závazek plynoucí ze smlouvy ze dne 28.12.2003 mezi účastníky, nejsou uhrazeny částky ze smluv, které pak žalovaný uzavíral s dalšími kluby. V průběhu celého řízení setrval na tom, že žalobce nebyl seznámen se smlouvami uzavřenými s klubem CDS a GC Stredainak, na smlouvy se přišlo teprve po odchodu Ing. Krejčíka.

Soud nejprve posuzoval, zda mezi účastníky se jedná o spor obchodního charakteru, nebo občanskoprávní spor. Z výpisu z obchodního rejstříku ohledně žalobce je zřejmé, že žalobce je zapsán jako právnická osoba Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 6712 od 4.9.2000, IČ 261 97 944 se zapsanými předměty podnikání, žalobce je tedy podnikatelem ve smyslu ust. § 2, odst. 2 obchodního zákoníku. Naproti tomu žalovaný je zapsán ve výpisu Občanských sdružení a spolků v ARES od 9.8.2000 pod IČ 70852227. Z trestního spisu Policie ČR, sp.zn. PSC-442/TČ-08-81, který byl konstatován v průběhu řízení k důkazu, pak bylo ze stanov žalovaného zjištěno, že jde o neziskovou organizaci (článek III a IX stanov). U žalovaného se tedy dle názoru soudu o podnikatele nejedná, a smlouva, o kterou se nárok žalobce opírá, je podřízena režimu občanského zákoníku.

S ohledem na vznesenou námitku promlčení pak byl soud nucen provést dokazování tak, aby byl bez pochybností stanoven počátek promlčení.

Soud provedl důkaz

- spisem Policie ČR, sp.zn. PSC-442/TČ-08-81, ze kterého bylo zjištěno, že žalobce dne 5.6.2008 podal trestní oznámení dle § 158/ tr.ř. s tím, že existuje důvodné podezření, že Ing. Roman Krejčík spáchal trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255, odst. 1,2 tr.z. tím, že pokud vykonával funkci předsedy představenstva žalobce a současně funkci předsedy žalovaného umožnil to, aby žalovaný neoprávněně inkasoval od roku 2006 finanční prostředky nejméně ve výši 486.000,- Kč za využití golfového areálu od Clubu Duchá Sportovního a znemožnil, aby tyto prostředky inkasoval žalobce. Oznamovatel v tomto písemném podání uvádí, že jeho členové Ing. Kamas a Ing. Procházka se dozvěděli o využívání areálu za úplaty počátkem roku 2008. V doplnění oznámení dne 7.8.2008 uvedl Ing. Kamas, že na to, že hřiště využívají neoprávněně členové CDS, se přišlo koncem roku 2007. Usnesením ze dne 5.1.2009 byla věc odložena, neboť ve věci nejde o podezření z trestného činu a není na místě věc vyřídit jinak. V odůvodnění tohoto usnesení je mimo jiné uvedeno, že z provedených důkazů nevyplývá, že by Ing. Roman Krejčík smlouvami o vzájemné spolupráci uzavřenými s CDS a GC Stredainak způsobil společnosti RESORT PARADISE a.s. nějakou škodu.

-výpovědí svědka Kamase, který uvedl, že se stal členem představenstva v r. 2006, zaměřil se na ekonomiku žalobce, smlouvy si prostudoval, ale jiné smlouvy, které by se týkaly vztahu žalovaného k jinému subjektu, nenašel, takové tam nebyly. Na Ing. Krejčíka byla převedena provozní činnost, Ing. Krejčík připravoval dokumenty, pokud v souladu s OR bylo třeba dvou podpisů, na zasedání představenstva nechal potřebné podpisy připojit. Se smlouvami, které žalovaný uzavřel s jinými subjekty, se svědek seznámil na jaře 2008, kdy Ing. Krejčík ukončil pracovní poměr jako generální ředitel. Ke stanovování počtu členů golfových klubů uvedl, že tyto počty se stanovovaly vždy ke konci roku, pak ještě ke konci března roku následujícího a s tím se pracovalo při fakturacích. Svědek si čísla mohl ověřit z webových stránek tak jako každý jiný občan, což také činil.

-výpisem z OR na žalobce ze kterého zjistil, že Ing. Krejčík se stal předsedou představenstva žalobce od 25.5.2001 do 14.3.2008, společnost jedná předsedou představenstva a jedním členem představenstva nebo dvěma členy představenstva. V OR je zapsána dále dozorčí rada.

-tvrzením žalobce, že pokud byly vystaveny faktury za rok 2006 a 2007, částky tam žalovanému fakturované byly uhrazeny, účetnictví fakticky prováděla jedna účetní pro obě firmy, podklady dodával Ing. Krejčík.

Pro otázky promlčení tedy soud musel posoudit plynutí doby od jednotlivých plateb, kterých se žalobce domáhal a kterými byly platby od CDS za tyto roky. Jednalo se o platby ze dne 29.3.2006 ve výši

64.000,- Kč, ze dne 26.4.2006 ve výši 64.000,- Kč, ze dne 4.4.2007 ve výši 160.000,- Kč, ze dne 5.6.2007 ve výši 120.000,- Kč a ze dne 19.12.2007 ve výši 62.000,- Kč, což činí celkovou částku 486.000,- Kč. Datum promlčení pro uplatnění bezdůvodného obohacení by pak bylo 19.12.2009.

Podle ust. § 451, odst. 1 občanského zákoníku kdo se na úkor jiného obohatí, musí obohacení vydat.

Podle ust. § 107, odst. 1 občanského zákoníku právo na plnění z bezdůvodného obohacení se promlčí za dva roky ode dne, kdy se oprávněný dozví, že došlo k bezdůvodnému obohacení a kdo se na jeho úkor obohatil.

Podle ust. § 191, odst. 1 obchodního zákoníku představenstvo je statutárním orgánem, jež řídí činnost společnosti a jedná jejím jménem, rozhoduje o všech záležitostech společnosti. Podle odst. 2 představenstvo zabezpečuje obchodní vedení včetně řádného vedení účetnictví společnosti.

Žaloba pro výše uvedenou částku byla podána dne 22.12.2009, kdy podle názoru soudu dle ust. § 107, odst. 1 občanského zákoníku došlo k promlčení práva na vymáhání těchto shora uvedených částek. Soud neuvěřil tvrzení žalobce, že mu nebyly známy smlouvy uzavřené žalovaným s CDS a GC Stredainak o.s. a že mu nebylo nic známo o placení s tím, že se jednalo výhradně o aktivity Ing. Krejčíka. Především soud v tomto směru poukazuje na trestní spis Policie ČR, sp.zn. PSC-442/TČ-08-81, kde jednak byla činnost Ing. Krejčíka z titulu jeho funkcí jako předsedy představenstva žalobce a předsedy občanského sdružení (žalovaného) zkoumána a nebylo shledáno, že by byla způsobena žalobci jakákoliv škoda. Ze shora uvedených zákonných ustanovení obchodního zákoníku, kterým se řídí žalobce jako obchodní firma (akciová společnost) vyplývá, že žalobce měl vykonávat dozorčí a kontrolní činnost nad účetnictvím, toto účetnictví vykonávala pro obě společnosti jedna firma PROXI FINANCE a.s.. Dále byl soud veden k tomuto závěru skutečností, že žalobce se dovolával počtu členů žalovaného podle členů uvedených ve výročních zprávách GCRP vždy ke konci každého roku, ze kterého dovodil počet platících členů. Pokud tedy tento počet platících členů, kteří by tedy měli platit za užívání dle smlouvy ze dne 28.12.2003, dovodil žalobce pro potřeby tohoto sporu, a přitom tento počet byl odlišný od počtu uvedeného na fakturách, mohl si tento počet stejně tak dovodit v letech, která jsou předmětem tohoto sporu a sice v letech 2006 a 2007. Soud se poměrně podrobně zabýval údaji uvedenými na fakturách o počtu členů, právě aby bylo zřejmé, zda žalobce měl možnost se s těmito údaji seznámit v průběhu období, které je předmětem žaloby a aby bylo ujasněno, jak se tyto počty členů dávaly dohromady. Tak jak bylo konstatováno, žalobce měl možnost si tyto údaje poměrně jednoduše odkontrolovat z výročních zpráv, běžně dostupných webových stránek, bylo jeho povinností kontrolovat i činnost Ing. Krejčíka. V této souvislosti poukazuje soud na výpověď svědka Kamase, podle kterého Ing. Krejčík připravoval dokumenty a pokud bylo třeba v souladu s OR třeba dvou podpisů, tento podpis získal na zasedání představenstva. Bylo věcí žalobce, pokud tyto podpisy byly jen formální; svědek Kamas se dle své výpovědi zabýval ekonomickou situací žalobce, není tedy věrohodné, že by si fakturaci poměrně vysokých částek výše popsaným způsobem nezkontroloval. V této souvislosti pak soud poukazuje i na shodné tvrzení účastníků o platbě, poukázané CDS na účet žalobce, kterou mu žalobce po jejím připsání vrátil a která rovněž dokazuje vědomost žalobce o platbách ze strany CDS.

Všechny tyto skutečnosti vedly soud k závěru, že pokud byla žaloba podána dne 22.12.2009, všechny žalované platby do výše 486.000,- Kč jsou promlčeny.

Nad rámec tohoto závěru o promlčení, kdy se soud již uplatněným nárokem nezabývá - lze uvést, že žalobce neprokázal, že by mu bylo způsobeno zmenšení jeho majetku. Z předložených dokladů nelze věrohodně a spolehlivě prokázat, že by počty členů uváděné Ing. Krejčíkem nebyly správné, a že tedy v platbách, které byly žalobci poukazovány, nejsou obsaženy poplatky i za CDS. Smlouva ze dne 28.12.2003 je platná, podepsána Ing. Krejčíkem a dvěma členy představenstva, není exkluzivní, nezakazuje žalovanému poskytovat užívání dalším členům, což dle názoru soudu vyplývá z článku 2. bod 2.3. a žalobci se nepodařilo vyvrátit tvrzení, že právě za užívání členů klubu CDS bylo žalobci řádně placeno.

Ohledně částky 50.000,- Kč, kterou žalobce uplatnil spolu s úrokem ode dne 14.2.2008 bylo prokázáno výpisem z účtu, zakládáním jako důkaz žalobcem, že dne 14.2.2008 došlo na účet žalovaného k platbě 50.000,- Kč a zároveň, že tato platba byla poukázána dne 18.2.2008 na účet žalobce.

Ohledně celé žalované částky 536.000,- Kč proto soudu nezbylo, než návrh v celém rozsahu zamítnout.

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 142, odst.1 OSŘ, žalovanému jako úspěšnému účastníku řízení byly přiznány náklady účtované dle vyhl. 484/2000 Sb. jako odměna právního zastoupení ve výši 48.020,- Kč, 10x režijní paušál 3.300,- Kč, cestovné na trase Praha – Mladá Boleslav v délce jedné cesty 65 km vozem Hyundai Santa Fé (doloženo technickým průkazem vozidla) ve výši 2001,60 Kč, za užití osobního vozidla ve výši 3,90 Kč za 1 km ve výši 3.042,- Kč, poplatky za parkování (doloženo parkovacími lístky) 88,- Kč, náhrada za ztrátu času ve výši 2.400,- Kč, DPH z těchto částek 10.744,- Kč, celkem 69.595,60 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15-ti dnů od doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím zdejšího soudu ke Krajskému soudu v Praze.

Nebude-li dobrovolně plněna povinnost uložená tímto rozhodnutím, má oprávněná osoba možnost domáhat se svého práva návrhem na výkon rozhodnutí.

V Mladé Boleslavi dne 05.10.2010

Za správnost:
Jana Malátová

JUDr. Petra Šulcová, v.r.
samosoudkyně

